

اسم سانتیاگو برنابو با ۶۸ گل در ۷۹ بازی هرگز از تاریخ باشگاه رئال مادرید پاک نخواهد شد

دوران مدیریت او در باشگاه است که این باشگاه را مدرن کرد، ورزشگاهی در خور برایش ساخت (که هنوز که هنوز است نامش روی ورزشگاه باقی مانده) و البته رئال را از تیم دوم شهر مادرید تبدیل به یک تیم سرشناس در اسپانیا و اروپا کرد. برنابو ۳۵ سال در باشگاه مدیریت کرد و ۷۱ جام کسب کرد.

سانتیاگو که در ۲۰ سالگی از دانشکده حقوق فارغ التحصیل شده بود، در سال ۱۹۴۳ و در سن ۴۸ سالگی انتخابات ریاست رئال را برد. ۵ قهرمانی اول مادرید در اروپا در زمان او به دست آمد که تیم را تبدیل به بین المللی ترین باشگاه اروپا کرد. بعد در سال ۱۹۶۶ و علی رغم رفتن دی استفانو و پوشکاش، ظهور بنفیکای قدرتمند و باشگاه‌های ایتالیایی که کاتاناجیو بازی می کردند، رئال باز هم موفق شد به جام باشگاه‌های اروپا برسد. او رئال آینده را شکل داد و نامش همیشه در این باشگاه جاویدان است.

رونالدو

پدیده گلزنی بود. فیزیک منحصر به فرد و تکنیک ناب داشت. کمتر می شد موقعیتی در محوطه جریمه را گل نکند. با اینکه در اسپانیا اول برای بارسلونا بازی کرد اما مهم ترین دوران او در لالیگا زمانی بود که در رئال مادرید توپ می زد. از سال ۲۰۰۲ بعد از قهرمانی برزیل در جام جهانی تا سال ۲۰۰۷. او در این مدت تنها در ۱۲۷ بازی لالیگایی ۸۳ گل به ثمر رساند و در فصل ۰۴-۲۰۰۳ جایزه بهترین گلزن اسپانیا را هم مال خود کرد. رئال در این سال ها ملقب به کهکشانی ها بود ولی تنها یک بار موفق شد لالیگا را ببرد. وقتی به رئال آمد رکورد فروش لباس در اولین روز فروش را شکست تا نشان دهد تا چه حد بین هواداران محبوب است. مهاجم برزیلی چند هفته اول فصل نخست را به دلیل مصدومیت از دست داد اما در بازی با آلاوس که اولین بازی او با پیراهن رئال مادرید به حساب می آمد، ۲ گل به ثمر رساند. اولین گل او ۶۱ ثانیه بعد از آمدنش به زمین به دست آمد تا نشان دهد یک گلزن بالفطره است.

در ۴ فصلی که زامورانو رئالی بود، گلزن اول تیم نام گرفت. فصل ۱۹۹۵-۱۹۹۴ با ۲۸ گل، آقای گل لالیگا شد و جایزه پی پی پی را به خودش اختصاص داد و این همان فصلی بود که در ال کلاسیکو ژانویه ۱۹۹۵ هت تریک کرد تا همیشه رئالی ها با احترام خاصی از او یاد کنند. مادرید در آن شب ۵ بر صفر پیروز شد و زامورانو علاوه بر ۳ گل که زد، روی ۲ گل دیگر هم تأثیر مستقیم گذاشت. او در پایان آن سال جایزه بهترین بازیکن خارجی لیگ را هم به خود اختصاص داد. مهاجم شیلیایی که سبک بازی و صورتش یادآور سرخپوست های بومی آمریکای جنوبی بود، در ۴ سالی که در مادرید بود روی هم رفته ۱۰۱ گل به ثمر رساند که آماری فوق العاده بود. با این همه او در این مدت تنها یک بار لالیگا را برد و یک بار هم به قهرمانی کوبا دل ری و سوپر جام رسید.

سانتیاگو برنابو

اسم سانتیاگو برنابو هرگز از تاریخ باشگاه رئال مادرید پاک نخواهد شد اما فکر می کنید او چند بازی برای رئال انجام داده است؟ تنها ۷۹ بازی رسمی. برنابو که مهاجم نوک بود البته آمار گلزنی خیره کننده ای دارد. ۶۸ گل در ۷۹ بازی که بی نظیر است. او در اولین سالی که به باشگاه آمد برای پست دروازه بانی تست داد اما برادرش مارسلو به او گفت که بهتر از در جلوی زمین بازی کند. در مورد سانتیاگو گفته می شود یک بازیکن فیزیکی بود که شم گلزنی بالایی داشت و تعهدش به باشگاه به حدی بود که بازوبند کاپیتانی کاملاً به بازویش می آمد. برنابو فصل برای رئال مادرید بازی کرد. بین سال های ۱۹۱۱ تا ۱۹۲۶ که فوتبال در اسپانیا تازه شکل گرفته بود و بازی های رسمی در کمترین حالت ممکن بود. با این همه چیزی که به سانتیاگو برنابو اعتبار بخشیده،

22

هم دریافت کرد. این روزها بیل بیشتر با مصدومیت های پرتعدادش به یاد می آید و کمتر کسی یادش می آید که او زمانی برای خودش در سانتیاگو برنابو پرو و بیایی داشت. بازیکن ولزی در مجموع ۷ سال برای رئال بازی کرد. ۲ بار لالیگا را برد، ۴ بار لیگ قهرمانان را و سه بار هم فاتح جام باشگاه های جهان شد.

هکتور ریال

مهاجمی گلزن در دهه ۵۰ برای رئال بود. مهاجمی که در هر ۴ قهرمانی اول رئال در جام باشگاه های اروپا حاضر بود و در ۱۱۳ بازی اش در لالیگا ۶۰ گل به ثمر رساند.

26

ریکاردو زامورا

دروازه بان اول رئال در ابتدای دهه ۳۰ میلادی. زمانی که رئال در سطح اروپا شناخته شده نبود و در سال ۳۲ و ۳۳ دو بار پشت سر هم لالیگا را برد. فدراسیون آمار و تاریخ فوتبال به او لقب بهترین دروازه بان اسپانیا در قرن بیستم را داده و نامش را در بین ۴ دروازه بان برتر اروپا در همین سده نامیده. او جایزه بهترین دروازه بان جام جهانی ۱۹۳۴ را هم مال خودش کرد و البته در دهه بیست میلادی درون دروازه بارسلونا ایستاد. دوره ای که هیچ گاه دستش به لالیگا نرسید و در فوتبال اسپانیا این افتخار را فقط با رئال کسب کرد. جایزه بهترین دروازه بان لالیگا به افتخار او با نام «جایزه ریکاردو زامورا» شناخته می شود. او در سال ۱۹۷۸ در سن ۷۷ سالگی درگذشت.

25

مانولو

مانولو سانچیز یکی از اولین محصولات مرغوب آکادمی رئال مادرید، کاستیا بود. او که متولد شهر مادرید بود در سال ۱۹۸۳ به آکادمی رئال رفت و به محض ۱۸ ساله شدنش راهی تیم اصلی شد و تا آخر عمر در رئال بازی کرد. این مدافع پوششی بیش از ۷۰۰ پیراهن رئال را بر تن کرد و بین سال های ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۱ موفق شد ۸ لالیگا و ۲ جام باشگاه های اروپا را ببرد. او در فینال لیگ قهرمانان ۲۰۰۰ که رئال مقابل والنسیا بازی می کرد، در ۱۱ دقیقه پایانی وارد زمین شد تا یکی از آخرین بازی هایش را با این تیم در سن ۳۶ سالگی انجام دهد. مانولو که قدرت بازی خوانی فوق العاده ای داشت، در بیرون زمین به خاطر اخلاق انسانی اش همیشه ستایش می شد.

24

ایوان زامورانو

در سال ۱۹۹۲ در شرایطی به رئال مادرید پیوست که به دلیل بازی های خوبش در سوویا و البته تیم ملی شیلی حسابی سر زبان ها بود اما در همان فصل اول ۳۷ گل (در ۴۵ بازی) برای رئال به ثمر رساند که از همه گل هایش در طول ۲ فصلی که در سوویا بازی می کرد، بیشتر بود!

23

قهرمانی رئال در مسابقات اروپایی) را به ارمغان آورد و البته بعدها دوبار دیگر هم فاتح لیگ قهرمانان اروپا شد. پیه در این ۱۰ سال ۳ بار هم دستش به جام لالیگا رسید. مدافع پرتغالی به بازی فیزیکی و بعضاً خشن مشهور بود. تکل های بلندی می زد و در نبردهای هوایی هم اغلب موفق بود. پیه در رسانه ها به خاطر کارت های پرتعدادش و البته دیوهای می زد، منتقدین زیادی داشت.

چندو

میگونل پورلان نوگوترا را بیشتر با نام مستعارش یعنی چندو به یاد می آورند؛ مدافع راست تیم بین سال های ۱۹۸۲ تا ۱۹۹۸. ۴۰ سال در کاستیا بازی کرد و از ۲۱ سالگی به رئال پیوست و تا آخر عمرش به تیم دیگری نرفت. چندو در این مدت ۷ لالیگا را کسب کرد و عضو تیم قهرمان لیگ قهرمانان سال ۱۹۹۸ هم بود. او در فینال به میدان نرفت اما دیگر بعد از آن به زمین نرفت و برای همیشه از فوتبال خداحافظی کرد.

30

میشل

مانند چندو در سال ۱۹۸۲ به رئال مادرید آمد. او یک خط جلوتر و در پست هافبک راست بازی می کرد. میشل ۴۰۴ بار برای رئال در لالیگا بازی کرد و دقیقاً ۱۰۰ گل به ثمر رساند که برای یک هافبک آمار بسیار خوبی است. ۶ لالیگا و ۲ قهرمانی جام یوفا رئال مربوط به زمانی است که میشل یکی از ارکان اصلی خط میانی تیم بود.

29

ایگناسیو زوکو

در سال ۱۹۶۲ به رئال مادرید آمد و ۴۰۰ بار برای تیم به میدان رفت. او که در خط میانی بازی می کرد عضوی تأثیرگذار در قهرمانی های دهه ۶۰ تیم بود. قهرمانی هایی پر شمار که شامل ۷ لالیگا، یک جام باشگاه های اروپا و البته نایب قهرمانی در جام بین قاره ای می شود. زوکو بعد از مرضی ای سخت و طولانی در سال ۲۰۱۵ در سن ۷۶ سالگی درگذشت.

28

کرت بیل

این روزها دیدن نام گرت بیل در بین اساطیر باشگاه رئال مادرید شاید مضحک به نظر برسد اما یادمان نرود که گران ترین خرید تاریخ باشگاه آمار گلزنی بسیار خوبی داشت. او در ۲۵۱ بازی ۱۰۵ گل برای تیم زد. در فصل اول در ۴۴ بازی ۲۲ بار دروازه رقبای را گشود (هر دو بازی یک گل) و آمارش در فصل ۱۸-۲۰۱۷ بهتر هم شد: ۲۱ گل در ۳۹ بازی.

27

بیل که در آن سال بهترین نمایش را برای رئال ارائه می داد در فینال لیگ قهرمانان مقابل لیورپول هم فوق العاده بود و ۲ گل مهم به ثمر رساند. یک برگردان زیبا و بعد هم یک شوت از راه دور تا سیزدهمین قهرمانی تاریخ رئال در اروپا به دست بیاد. بیل در آن فینال تبدیل به اولین بازیکن تعویضی تاریخ لیگ قهرمانان شد که در بازی نهایی ۲ به ثمر می رساند و جایزه بهترین بازیکن زمین را

بیل که در آن سال بهترین نمایش را برای رئال ارائه می داد در فینال لیگ قهرمانان مقابل لیورپول هم فوق العاده بود و ۲ گل مهم به ثمر رساند. یک برگردان زیبا و بعد هم یک شوت از راه دور تا سیزدهمین قهرمانی تاریخ رئال در اروپا به دست بیاد. بیل در آن فینال تبدیل به اولین بازیکن تعویضی تاریخ لیگ قهرمانان شد که در بازی نهایی ۲ به ثمر می رساند و جایزه بهترین بازیکن زمین را

